

Can Castellar

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Al sector nord-est del municipi, dins el Parc del Montnegre i el Corredor, prop del fondo homònim.
Emplaçament	Camí de Can Castellar, abans d'arribar a Can Pera
Alçada:	295

Coordenades:

Latitud:	41.6479
Longitud:	2.58162
UTM Est (X):	465160
UTM Nord (Y):	4610769

Classificació

Número de fitxa	08193 - 3
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVI-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL BPU Pla Especial Montnegre i El Corredor. Annex 3. 20/07/89 SI, IPA 8950
Número inventari	
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08192A003000080000KW
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dj., 20/06/2019 - 02:00

Descripció

Masia de planta quadrangular quasi perfecta de 10,5 metres d'amplada per 9 de fondària formada per dues crugies paral·leles a la façana principal, de carener perpendicular i coberta de teula àrab amb dos aiguavessos. La façana principal, orientada a migdia, presenta dos accessos a diferent nivell: a peu pla, una porta de dues fulles amb arc rebaixat de maons i, a la seva dreta, una porta rectangular sobre la roca mare, que serveix de fonament a l'edificació.

El conjunt es completa amb la juxtaposició de tres cossos més: una antiga torre a ponent i dues ampliacions successives de l'habitatge a la part posterior.

La masia se situa sobre un podi, actualment sostingut per una paret de blocs prefabricats de formigó arrebossats amb morter. Consta de planta baixa i pis, amb totes les façanes arrebossades i pintades de color terrós. L'entrada se situa lleugerament desplaçada respecte de l'eix de simetria. Té llindar d'un sol graó, brancals de pedra i arc carpanell de tres dovelles irregulars amb incisió d'arc en cortina a la clau. La porta té dues fulles de posts subjectats per cinc línies de tatxes. Al costat dret hi ha una finestra d'obra d'arc rebaixat i ampit de maons plans, protegida amb reixa. Damunt d'aquestes obertures s'alineen dues finestres gòtiques. La del centre té esculpides dues motlures de mig bossell a l'ampit, mentre que l'altra és feta amb maons plans. Els brancals són tots de pedra bisellada, igual que les llindes: planes i guarnides amb arcs de cortina. Entre les dues finestres hi ha esgrafiats un rellotge de sol quadrangular, sensiblement escrostonat a la part superior. Hi té representada un estel de vuit puntes i, damunt seu, una esfera solar els rajos de la qual assenyalen les hores en punt, escrites amb numeració àrabiga. La coberta està rematada amb una filera de maons plans amb una imbricació en forma d'escata.

A la façana de ponent hi ha dues finestres verticals a planta baixa i dues d'apaïssades al primer pis, totes noves. Els brancals són de pedra, les llindes de fusta i els ampits de maó pla fet a mà.

Adossat a ponent hi ha un volum que recorda una torre, falcat per dos contraforts d'aparell divers. La planta té forma de prisma de 3,6 per 5 metres. Aquest cos dona continuïtat al pla de façana, però supera lleugerament la masia en altura, la qual cosa obliga a desaiugar una porció de la teulada per la part anterior mitjançant un canaló vertical que emboca en un dipòsit. Tot el cos s'assenta sobre una terrassa inferior i consta de planta baixa i dos pisos amb coberta de teula amb caiguda cap a l'oest. Al costat sud té una porta a peu pla i una finestra per cada nivell i al costat oest hi ha una obertura a la primera planta. La part posterior és totalment opaca.

L'accés des de l'exterior als cossos posteriors es produeix a través d'una porta amb llinda de fusta i brancals de pedra situada a la façana de llevant. Damunt seu hi ha una finestra de les mateixes característiques, amb ampit de maó pla. A nivell compositiu, la façana oest es completa amb tres finestres d'obra, una a la planta baixa i dues al pis de sobre. La façana nord té una finestra reixada i una ala sobresortint d'una sola planta amb coberta de teula a dues vessants i una porta que dona accés a una terrassa enrajolada amb toves. Aquest volum concentra l'única xemeneia de tot el conjunt, el barret de la qual, fet d'obra, ha estat sobrealçat per millorar-ne el tiratge.

A pocs metres de distància, dins d'un bosc d'alzines, hi ha una bassa de planta lleugerament rectangular de 3,8 per 5,2 metres que ha estat adaptada com a piscina.

A la cota més baixa del complex hi ha l'antiga era, amb restes d'enrajolat. Vinculat a aquest espai de treball hi trobem un magatzem agrícola fet de maçoneria amb planta rectangular i coberta de teula àrab amb un sol aiguavessant amb caiguda cap a ponent.

Observacions:

Situada a la vessant de solell del turó del Montnegre, a la masia s'hi accedeix a través de la pista corresponent a l'antic camí de Can Castellar, que comunica les masies de Can Patalina i Can Pera, i la carretera que mena a la urbanització de la Font del Montnegre.

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-14.

Pla especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Diputació de Barcelona. Servei de Parcs Naturals. 1989. Annex 3.

Història

La masia apareix representada, per bé que sense especificar-ne el nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 de l'Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. D'altra banda, figura com a "Can Castella" en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera del mateix any.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2004). Petits paisatges de Sant Iscle. Sant Iscle de Vallalta: Edicions Els 2 Pins, p. 14.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre II, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-14, pp. 191-199.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, pp. 8 i 16.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Inventari d'edificacions. Annex 3. Pla especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Barcelona: Servei de Parcs Naturals.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8950.

